



Legenda o Piaście i Popielu

Wykreśl błędne informacje, pozostaw prawidłowe. Przeczytaj tekst.

Legenda o Piaście i Popielu

Dawno temu, dawno temu, kiedy tereny dzisiejszej Polski porastał gęsty las istniało plemię Ślęzan/Polan, na czele którego stał dobry i miły/ chciwy i okrutny książę Popiel.

Kiedy jego syn skończył piętnaście/siedem lat, książę postanowił wydać ucztę dla najbliższej rodziny i znajomych. Podczas uczyty do domu księcia zapukali trzech/dwaj wędrowcy. Zwyczaj nakazywał, aby przyjąć pod dach wszystkich, którzy w takiej chwili odwiedzą dom. Książę jednak zaprosił/nie zaprosił wędrowców. Ci udali się w dalszą drogę, aż doszli do ubogiej chaty, w której także wyprawiono przyjęcie dla siedmioletniego chłopca.

Gospodarz o imieniu Rzepich/Piast był ubogi, a jednak zaprosił wędrowców do domu.

Wszyscy zasiedli do stołu, na którym było dużo/bardzo mało potraw, jednak w miarę upływu czasu, jakby ciągle ich ubywało/przybywało. Nieznajomi dokonali obrzędu obcięcia włosów synowi Piasta Przemkowi/Siemowitowi. Powiedzieli także, że czeka go świetlana przyszłość. W tym czasie Popiel utracił władzę i schronił się w wieży, gdzie zjadły go koty/myszy, a Przemek/Siemowit został księciem. Od tamtych czasów Piasta/Rzepicha uznaje się za założyciela dynastii Piastów/Jagiellonów.